

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC123

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T287

datum uitspraak 16/04/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],

geboren op [naam],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: verzoeker,

bijgestaan door: mevr. I.T. van Delft-Duivesteijn, werkzaam bij Rechtspraktijk Drost BV, te Hengelo,

te voldoen door:

het Aartsbisdom Utrecht,

gevestigd te Utrecht,

hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 2 mei 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 6 februari 2012 met zaaknummer 2011T287, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 19 maart 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 16 juli 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is hierop geantwoord bij brief van 13 december 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 2 januari 2014.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker was in de periode van 1975-1977 misdienaar in de [kerk] te [plaats]. Wijlen [naam] (hierna: [naam]) was daar pastoor en stond in aanzien bij de dorpsgemeenschap. [naam] zorgde ervoor na de mis met verzoeker alleen te zijn door de andere misdienaar weg te sturen. Hij begon er mee om verzoeker te kietelen, totdat verzoeker op de grond moest gaan liggen. Vervolgens ging de boven- en onderkleding uit. Er werd gekieteld in de lies. Verzoeker was verstijfd van angst. [naam] ging door en betastte ook de intieme delen van verzoeker. Al met al heeft [naam] verzoeker zes keer ontkleed en diens genitaliën betast. [naam] bleef doorgaan met betasten ook wanneer verzoeker aangaf dat [naam] moest stoppen. Verzoeker heeft het seksueel misbruik dat hem werd aangedaan destijds niet met zijn ouders durven bespreken, noch met anderen waaronder medeslachtoffers. Verzoeker was bij aanvang van het misbruik ongeveer 11 of 12 jaar oud.

Vast staat dat [naam] zich reeds eerder (in de [parochie] in [plaats]) aan seksueel misbruik schuldig heeft gemaakt en dat dat reden was voor overplaatsing naar [plaats] (aldus overweging 2.3 en 3 van het advies van de Klachtencommissie), maar dat toen door verweerder een ernstige bestuurlijke inschattingfout is gemaakt door [naam] onvoldoende te monitoren. Vast staat eveneens dat [naam] in [plaats] meerdere misdienaars seksueel heeft misbruikt en dat de slachtoffers zich noch door dorpsgenoten in hun dorpsgemeenschap noch door het kerkbestuur gesteund hebben gevoeld, aldus overweging 4.5 van het advies van de Klachtencommissie.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 6 februari 2012 (zaaknummer 2011T287) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 16 maart 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik.

Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige niet gesproken worden, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 3. Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 16 juli 2012 is namens verzoeker bij brief d.d. 13 december 2013 van mevrouw Van Delft-Duivesteijn de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker heeft sinds zijn veertiende jaar alcohol genuttigd om het gebeurde te verdringen. Later heeft hij professionele hulp gezocht. Vanaf 2012 is er meer aan bewijsstukken voorhanden; verzoeker heeft EMDR therapie gevolgd.

Naast psychische problemen heeft het seksueel misbruik ook zijn weerslag gehad op het verloop van zijn werkzaam leven. Hij heeft moeite met het aanvaarden van gezag en is daarom als ZZP'er aan het werk. Recent is verzoeker arbeidsongeschikt geraakt, hetgeen zijn oorzaak vindt in de gevolgen van het seksueel misbruik. Verzoeker is bereid om het verlies aan arbeidsvermogen vast stellen op €33.500,- en de totale schade (inclusief overige kosten, en immateriële schadevergoeding) vast te stellen op €50.000,-.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 2 januari 2014 gereageerd en -kort samengevat- te kennen gegeven af te zien van het geven van een inhoudelijk oordeel.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gereede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade en het seksueel misbruik .

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen enerzijds de situatie na het seksueel misbruik en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter

onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, beoordeeld.

4.6 De Compensatieregeling heeft als uitgangspunt, aldus de Toelichting bij de Compensatieregeling, dat bij een voorlopige indeling in categorie 5 de verzoeker 'zonder gerede twijfel' aannemelijk moet maken dat de gestelde vermogensschade 'substantieel' is en in een causaal verband staat met het seksueel misbruik.

Verzoeker is als zelfstandige werkzaam. Uit de door verzoeker overgelegde stukken, te weten de brieven van [verzekeraar], kan worden afgeleid dat verzoeker vanaf november 2012 tot en met maart 2013 wegens arbeidsongeschiktheid voor 75% een arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft ontvangen op basis van zijn arbeidsongeschiktheidsverzekering. Medische stukken, die ten grondslag zullen liggen aan deze toekenning, zijn niet overgelegd. Wel is uit de brief d.d. 15 april 2013 van [naam] (verbonden aan een accountants & adviseurskantoor) af te leiden dat de arbeidsongeschiktheid zijn grond zou vinden in 'inspannings- en vermoeidheidsklachten'. Aan deze brief -die recentelijk door een accountant is opgesteld met het oog op deze procedure- kan naar het oordeel van de Compensatiecommissie onvoldoende bewijskracht worden toegekend voor wat betreft de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid.

Bij gebreke aan overige bewijsstukken, zoals medische rapportages waaruit de redenen van de arbeidsongeschiktheid kan worden vastgesteld, moet worden geconcludeerd dat de uit de arbeidsongeschiktheid voortkomende inkomstenderving niet voor vergoeding in aanmerking kan komen. Daarbij komt dat ook niet inzichtelijk is gemaakt sinds wanneer de arbeidsongeschiktheid bestaat en hoe lang deze naar verwachting zal gaan duren, laat staan of een oorzakelijk verband bestaat met het onderhavige seksueel misbruik

4.7 Hetgeen verzoeker heeft gesteld met betrekking tot gebruik van alcohol en professionele hulp door een therapeute, is -omdat door de hulpverlener geen dossier werd bijgehouden en ook anderszins geen bewijsstukken zijn overgelegd- te weinig specifiek en concreet, waardoor de Compensatiecommissie deze gestelde omstandigheden niet in haar afwegingen kan betrekken.

Nu in de onderhavige kwestie al met al geen, of althans te weinig, aanknopingspunten voorhanden zijn om te kunnen concluderen dat de gestelde vermogensschade in een causaal verband staat met het aangedaan seksueel misbruik, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat van een vergoeding voor vermogensschade geen sprake kan zijn.

Met het hiervoor gestelde wenst de Compensatiecommissie niets af te doen aan de gevolgen en de impact die dit seksueel misbruik voor verzoeker heeft en heeft gehad. Het seksueel misbruik is een schending geweest van zowel zijn lichamelijke, maar ook van zijn geestelijke integriteit. Het seksueel misbruik is verzoeker op een kwetsbare leeftijd gedurende een periode van twee jaar zes keer is aangedaan.

4.8 Alle feiten en omstandigheden in haar oordeel betreffende, waaronder de aard en frequentie van het seksueel misbruik, komt de Compensatiecommissie tot het advies binnen categorie 3 een bedrag van €15.000,- aan verzoeker te betalen als immateriële schadevergoeding.

4.9 Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €2.488,03 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat op basis van artikel 22 van de Compensatieregeling ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.000,- inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoeker een bedrag van €15.000,-- te betalen, alsmede
- aan de rechtsbijstandverlener van verzoeker ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.000,-- inclusief kantoorkosten en BTW te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 16/04/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter